

ارزش کشت بی هوایی استرپتوکوک پنومونیه در جدا کردن این ارگانیسم

مجله نظام پزشکی

سال ششم، شماره ۱، صفحه ۵۷، ۲۵۳۶

* دکتر ایرج مدبر

مقدمه:

بعضی حالات که بیمار خلط دفع میکرد از خلط او برای آزمایش استفاده گردید.

از عده‌ای افراد سالم نیز که عفونت دستگاه تنفس نزد آنان وجود نداشت، بطريق فوق نمونه گیری و آزمایش بعمل آمد. طی ساعات کار روزانه آزمایشگاه، بالا فاصله پس از دریافت نمونه، کشت بعمل آمد و در خارج از این ساعات نمونه بردار را بالا فاصله پس از دریافت در محیط Amies (کارخانه Difco) قرار داده در حرارت اطمیح نگهداری کردیم و صبح روز بعد مطابق معمول کشت داده شد. جمماً ۴۱ نمونه در مدت دو هفته از ۲۵ آذر تا ۹ دی مورد آزمایش قرار گرفت.

بیماران مورد آزمایش:

جنس بیماران در این آزمایش موردنظر نبوده و فقط از نوزادان تا بچه‌های دوازده ساله نمونه برداری گردیده است.

روش کشت:

نمونه بردار (سواب) آلوده به ترشحات حلق یا بینی را روی محیط ژلوز خون دار تازه و ژلوز شکلاتی (Columbia Base) کشیدیم و به این طریق کشت انجام گردید. محیط کشت خون تازه به کار برده (کمتر از دو روز) در یخچال چهار درجه سانتیگراد نگهداری میشود. محیط کشت شده بمدت ۲۴ ساعت در حرارت ۳۷ درجه سانتیگراد نگهداری گردید. برای هر بیمار یک کشت روی محیط ژلوز خون دار تازه و یک کشت روی ژلوز شکلاتی در شرایط هوایی و بی‌انیدرید کربنیک و یک کشت نیز روی محیط ژلوز خون دار تازه و یک کشت روی ژلوز شکلاتی در شرایط بی‌هوایی

در آزمایشگاهها خیلی به ندرت از کشت به روش بی‌هوایی استفاده میگردد. اخیراً با تغییراتی که در روش کشت بی‌هوایی داده شده یعنی بجای یکار بردن گاز ییدرژن به تنهائی، از مخلوط گاز ییدرژن و انیدرید کربنیک استفاده میکنند و همچنین با دقتی که در بازیینی مکرر ظروف بی‌هوایی بعمل می‌آورند نتایج بهتری عاید گردیده است (کولی و همکاران ۱۹۷۱-۱۹۷۲).

با تغییرات مذکور مشاهده گردیده است که در کشتهای بی‌هوایی عملاً پیش از گذشته وجود پنوموکوک در نمونهای دستگاه تنفس گزارش میگردد (Smith ۱۹۳۶ و Bolognesi ۱۹۰۷).

علاوه بر این وجود انیدرید کربنیک برای رشد عده‌ای از سویه‌های (Strain) این میکروب ضروری میباشد که البته موضوع تازه‌ای نیست و Auger در سال ۱۹۳۹ و Retger در سال ۱۹۲۷ و Valley در سال ۱۹۴۱ و Fleming در سال ۱۹۴۱ و بالاخره Schlayer در سال ۱۹۴۲ روی آن مطالعات زیادی انجام داده‌اند. ولی درباره افزودن انیدرید کربنیک به مقدار زیاد در Anaerobiosis در آزمایشگاه توسط این عده تحقیقاتی انجام نگرفته است. در آزمایشگاه میکرو بیولوژی دانشکده پزشکی داریوش کبیر مشاهده گردید که سویه‌های بی‌هوایی پنوموکوک پیش از آنچه تاکنون گزارش شده است، وجود دارد. علاوه بر این مقایسه دو روش کشت هوایی و بی‌هوایی نیز عملی گردیده است.

روش کار:

با نمونه بردار (سواب) از حلق و بینی افرادی که مشکوک به عفونت‌های دستگاه تنفس بودند نمونه برداری به عمل آمد و در

* دانشکده پزشکی داریوش کبیر - دانشگاه تهران.

درصد) در کشت اولیه پنوموکوک تحت شرایط هوایی رشد نمود. به بیان دیگر میتوان چنین نتیجه گرفت که ۳۴ مورد (۳/۵۲) درصد) تحت شرایط بی‌هوایی و با حضور ایندیدکر بنیک رشد میکنند.

همسویه‌هایی که ابتدا تحت شرایط بی‌هوایی رشد کرده بودند، در ریپیکاژ «Repicage» تحت شرایط هوایی رشد نمودند، در حالی که اگر از ابتدا تحت شرایط هوایی کشت داده میشدند، پنوموکوک رشد نمیکرد.

شمارش کلندی‌های پنوموکوک بعلت اینکه نمونه‌های دریافتی با «سواب» برداشت شده بود، نمیتوانست گویای شمارش حقیقی پنوموکوک (Colony count) باشد. گرچه ظاهرآ بنظر میرسد که کلندی‌های روی محیط بی‌هوایی بزرگتر از کلندی‌های روی محیط هوایی باشند، ولی این امر فقط باین علت است که کلندی‌های روی محیط بی‌هوایی واضحتر دیده میشوند نه اینکه عملابزارگر را باشند. مجموع سویه‌های کشت شده تحت شرایط بی‌هوایی را صرف قطر از تحمل یا عدم تحمل شرایط هوایی مورد مطالعه قراردادیم و بداین نتیجه رسیدیم که این مجموعه (سویه‌ها) از ابتدا خصیصه رشد در شرایط هوایی را نداشته‌اند و تقریباً همیشه بهرنگ خاکستری و با قوام موکوئید (Mucoid) و آبکی تظاهر میکرند و قطره‌ر کلندی بـ ۲۶ تا ۳۱ میلی‌متر میرسید. ناگفته نماند که کلندی این سویه‌ها تحت شرایط بی‌هوایی مسطح میباشد و قطر آنها در حدود یک میلی‌متر است. تعداد و اندازه کلندی‌هایی که تحت شرایط بی‌هوایی و در مجاورت دهدار صادر ایندیدکر بنیک کشت گردیدند بیشتر و بزرگتر از اندازه کلندی‌هایی که تحت شرایط بی‌هوایی و بی‌اندیدکر بنیک و کلندی‌هایی که در تحت شرایط هوایی با حضور ایندیدکر بنیک و بالاخره کلندی‌هایی که تحت شرایط بی‌هوایی و بی‌اندیدکر بنیک کشت داده شوند، میباشد. کشت تحت شرایط بی‌هوایی روشی محیط ژلوز خوندار نتیجه بهتری نسبت به کشت تحت شرایط هوایی روی محیط ژلوز شکلاتی و بالاخره بهتر از نتیجه کشت روی محیط ژلوز بی‌خون دارد. اثر کاتالاز روی رشد این باکتری در حالی که میکروب را تحت شرایط هوایی و روی محیط ژلوز خوندار تازه یا ژلوز شکلاتی کشت دائم بسیار ناچیز بود، ولی وجود آن برای رشد میکروب روی محیط ژلوز ساده تحت شرایط هوایی کاملاً ضرور میباشد. اما در کشت میکروب روی همین محیط تحت شرایط بی‌هوایی وجود آن کمکی به رشد باکتری نمیکند.

کلندی‌هایی که روی محیط ژلوز شکلاتی تحت شرایط بی‌هوایی و در مجاورت ایندیدکر بنیک رشد کردن، خاکستری و درشت و

در مجاورت ایندیدکر بنیک انجام و درون ظرف فلزی نگهداری گردید. اصول نگهداری در ظروف بی‌هوایی (یندرزن ۹۰٪ و ایندیدکر بنیک ۱۰٪) همان روش سال ۱۹۷۲ Collee و همکارانش میباشد. در هر ظرف بی‌هوایی بمنظور کنترل، یک کشت پسودوموناس هوادوست «آگر و زن» روی محیط ژلوز مغذی کلمبیائی بدون خون قرار داده شد. روز بعد محیطها و جعبه‌های پیتری «Petri Dish» کنترل را از انکوباتور خارج میکنیم. آنگاه یک تکنولوژیست میکر بشناسی مأمور قرائت جعبه‌های کشت شده در محیط هوایی و یک تکنولوژیست میکر بشناسی دیگر مأمور قرائت جعبه‌های بی‌هوایی میشوند. از کلندی‌های مشکوک به پنوموکوک هر محیط آن ثابت گردد. سپس آتنی بیوگرام و تعیین حساسیت پنوموکوک به Optochin hydrocuprin hydrochloride (Ethyl hydrocuprin hydrochloride) به Optochin انجام میدهیم و حساسیت سویه‌های بی‌هوایی پنوموکوک به Optochin را در شرایط بی‌هوایی تعیین میکنیم ولی چون هاله همولیز اطراف کلندی خیلی کوچک است، لذا هویت نمونه‌ها از روی قابلیت حل سویه‌ها در صفر ا تعیین میگردد (Lund ۱۹۵۹). ضمن عمل مشاهده گردید که سویه‌های بی‌هوایی در ریپیکاژ «Repicage» اول تحت شرایط هوایی بخوبی رشد نمودند و هاله اطراف دیسک‌های Optochin در کشت هوایی بهمان اندازه‌های اطراف کلندی سویه‌های بی‌هوایی میباشد. از اینجهت بجای تعیین هویت از طریق قابلیت حل شدن در صفر، از حساسیت به Optochin در تحت شرایط هوایی استفاده میگردد. کشت‌های اولیه بی‌هوایی دوباره بطریق هوایی مورد آزمایش قرار میگیرند. روی بعضی از سویه‌ها اثر شرایط مختلف در رشد میکروب مورد مطالعه قرار گرفت. برای این منظور میکروب را روی محیط ژلوز خوندار تازه، محیط ژلوز شکلاتی و ژلوز بی‌خون کشت دائم و نتیجه کشت‌ها با یکدیگر مقایسه گردیدند. محیط‌های کشت شده مذکور ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد برگردان شدند. زیرا نتیجه کشت شرایط بی‌هوایی و هوایی توأم با ایندیدکر بنیک، تحت شرایط بی‌هوایی، با حضور یندرزن و ایندیدکر بنیک نگهداری گردیدند. قبل از اینکه محیط‌ها کشت داده شوند دوقطه کاتالاز تصفیه شده (Sigma یک میلی‌گرم در ساتینیتر مکعب در آب سترون) روی نصف هر محیط کشت میریزیم تا از ایجاد آب اکسیژن نه بوسیله پنوموکوک مطمئن گردیم.

نتایج

از ۴۱۴ موردی که در جریان فوق آزمایش بعمل آمد، ۶۵ مورد (۱۵/۷ درصد) پنوموکوک رشد کرد و فقط ۳۱ مورد (۳۱/۷)

کلی میکروبی روی محیط‌های ژلوز خوندار نمیگردد، ولی در محیط ژلوز ساده بعنوان یک محرک، در رشد و شکل گرفتن کلی‌ها مؤثر میباشد. در یک سویه که کشت با حضور فقط ییدرژن انجام شد، اندازه کلی‌های حاصل شده کوچک‌تر اما با افزودن ایندرید کر بنیک کلی‌های حاصل شده بزرگ‌تر و موکوئید بود.

Bartlett و Gobrach در سال ۱۹۷۴ دستگاه تنفس را بطور روزمره انجام دادند. منظور از کشت روزمره این بود که روش کنند آیا موارد ابتلاء به باسیله‌ای گرم منفی که از طرف آزمایشگاه ثابت گزارش شده است بایافده‌ها و تظاهرات بالینی مطابقت میکنند یا نه. در باره پنوموکوک نیز میتوان همینطور تصور کرد ولی وظیفه ما ابتدا رشد دادن تمام میکربهای موجود با بکار بردن روش‌های لازم سپس جدا کردن تک‌تک ارگانیسم‌های رشد کرده و تعیین هویت آنان و در صورت لزوم بکارگیری روش دقیق برای پی بردن به تمام مشخصات ارگانیسم مورد تصریح میباشد.

از پیشرفت‌هایی که در کشت میکسرها تحت شرایط بی هوای تاکنون بوجود آمده است، توانسته‌اند پنوموکوک را از نمونه‌های مانند مایع نخاع، خون و ترشحات چشم جدا کنند. اهمیت مطلب در جلوگیری از تابود شدن مقدار جزئی پنوموکوکی است که ممکن است تحت شرایط نامساعد رشد نکند. نکته قابل توجه این است که فقط ۵۰٪ از لامهای مثبت پنوموکوک در کشت بی هوای خیلی پیشتر هوازی رشد میکنند، در حالی که نسبت در کشت بی هوای خیلی پیشتر میباشد. واضح است که بکار بردن این روش کشت تاچه‌حد میتواند در تشخیص منژیت و سپتیسمی بامنشاء پنوموکوک مفید واقع شود.

خلاصه:

در این گزارش مقایسه نتایج کشت هوایی و بیهوایی در جدا کردن ابتدائی استرپتوکوک پنومونیه که از مجرای تنفس اطفال برداشت گردیده بعمل آمده است. در کشت ترشحات مجرای تنفس ۴۱۴ کوک مشاهده گردید که در ۶۵ تا ۳۱ تا ۲۱ تا ۷ تا ۱۵٪ پنوموکوک رشد کرد. در ۴۷٪ هم در محیط بیهوایی و هم در محیط هوایی پنوموکوک رشد کرد ولی در ۳۴ تا ۷ تا ۱۵٪ پنوموکوک در این روش کشت بیهوایی ایندرید کر بنیک کلی‌های این میکروب موکوئید و بزرگ ظاهر میشوند که خیلی مشخص میباشند و بدهاختی میتوان آن را از کلی‌های طبیعی (غیرموکوئید و کوچک) که درفلور (Flore) مخلوط دستگاه تنفس وجود دارند تمیز داد. بکار بردن این روش در جدا کردن استرپتوکوک پنومونیه از سویهای مورد آزمایش به سرعت عمل و تشخیص قطعی کمک فراوان میکند.

مرطب بودند و باعث تغییر رنگ محیط نگردیدند، ولی کلی‌هایی که تحت شرایط هوایی رشد کرده بودند از لحاظ اندازه خیلی کوچک بودند و باعث تغییر رنگ محیط کشت میشدند. اگر کشت تحت شرایط هوایی را که روی محیط‌های ژلوز خوندار تازه و ژلوز شکلاتی انجام گرفته است در حرارت اطاق قراردهیم، طی یک الی دو ساعت به رنگ سبز درخواهد آمد و اگر به مدت ۱۲ تا ۲۴ ساعت در حرارت اطاق قراردهیم، کلی‌های موکوئید به کلی‌های خیلی بزرگ مبدل خواهند شد.

بحث:

با انجام ۴۱۴ مورد آزمایشی که از آن گفت و گو کردیم به این نتیجه رسیدیم که اگر پنوموکوک را از آغاز در شرایط بیهوایی کشت ندهیم، موارد مثبت خیلی کمتر از مواردی که باید به نتیجه مثبت بررسیم خواهد بود. آزمایش‌های مقایسه‌ای «Comparative Tests» که در یک زمان روی استرپتوکوک پنومونیه که از مجاری تنفس افراد برداشت شده و یک بار با روش فوق و بار دیگر بدون بکار بردن این روش آزمایش گردیده است، نشان داد که بدون بکار بردن این روش فقط در ۴۷٪ موارد حالات مثبت و با بکار بردن این روش ۵۲٪ نتایج مثبت بدست آمده است. گرچه تمام نمونه‌های دریافتی از ترشحات دستگاه تنفس بوده است ولی بین تمام نمونه‌های رسیده نمونه‌های انتخاب شده و مورد آزمایش قرار گرفت که انتظار ابتلاء به عفونت پنوموکوکی دستگاه تنفس نزد آنها پیشتر بود.

نحوه بوجود آمدن کلی‌های بزرگ موکوئید پنوموکوک که تحت شرایط بیهوایی رشد میکنند، هنوز به درستی روش نیست ولی امکان دارد که چند علت در این امر دخالت داشته باشند:

۱- ازدیاد سنتز

۲- کوتاه شدن زمان تولید مثل (Repraske ۱۹۷۴).

۳- غیرفعال شدن بعضی از مواد سمی که یا در محیط نمونه و یا در «سواب» وجود دارد.

۴- بالاخره آنچه از همه مهمتر بنظر میرسد کم شدن قدرت اتوالیزین پنوموکوک میباشد.

Holt در سال ۱۹۶۲ ثابت کرد که اتوالیزین پنوموکوک در اثر بوجود آمدن آب اکسیژن صورت میگیرد و بوجود آمدن آب اکسیژن خود در اثر فقدان سیستم کاتالاز در این میکروب است.

تقلیل مقدار آب اکسیژن هنگام رشد میکروب تحت شرایط بیهوایی که باعث کم شدن احتیاج میکرب به کاتالاز میگردد، فقط میتواند قسمتی از نتایج این تحقیق را بیان کند. در این آزمایش به تبوق رسیده است، موقعی که کاتالاز به کشت میکری در تحت شرایط هوایی افزوده شود، باعث افزایش اندازه کلی یا تغییر نوع و تیپ

REFERENCES :

- 1- Auger, W. J., Brit. J. Exp. Path., 20, 439_442 (1939).
- 2- Bolognesi, Brit. J. Exp. Path., 20, 429_442 (1907).
- 3- Collee, J. G., Rutter, J.M., and Watt, B., J. Med. Microbiol., 4, 271_288 (1971).
- 4- Collee, J. G., Watt, B., Fowler, E. B., and Brown, R., J. appl. bact., 35, 71t82 (1972).
- 5- Fiala, M., Amer. J. Med. Sci., 257, 44-51. (1969).
- 6- Fleming, A., Lancet, I, 110. (1941).
- 7- Gorbach, S.L., and Bartlett, J. G., New Eng. J. Med., 290, 1237_1245. (1973).
- 8- Holt, L. B., J. Gen. Microbiol., 27327_330 (1962).
- 9- Kempner, W., and Schlayer, C., J. Bact., 43, 397_396 (1942).
- 10- Lepow, M. L., Amer. Rev. Resp. Dis., 97, 533_545 (1968).
- 11- Lund, E., Acta Path. Microbiol. Scand.. 47, 308_315(1959).
- 12- Nicholis, A. C., Pease, P. E., and Green, I. D., J. Clin. Path. 28, 279_283 (1975).
- 13- Repaske, R., Repaske, A. C. and Mayer, R. D., J. Bact., 117, 652_659. (1974).
- 14- Smith, F., Brit. J., Exp. Path., 77, 329_334 (1936).
- 15- Tugwell, P., and Greenwood, B. M., J. Clin. Path. 28, 118_123 (1975).
- 16- Valley, G., and Rettger, L. F., J. Bact., 14, 101_137 (1927).
- 17- Walker, H. H., Science, 76, 602_604 (1932).